

Sprawozdanie z zajęć: „Podstawy Programowania” z dnia 27.10.2022r.

Laboratorium 3

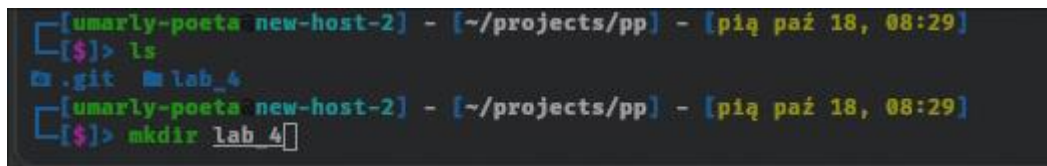
Imię i nazwisko: Patryk Kozłowski / Informatyka Techniczna

Temat: Zmienne i operatory w C

Cel: Opanowanie tworzenia zmiennych, używania operatorów oraz ogólnej arytmetyki i działań na nich przeprowadzone.

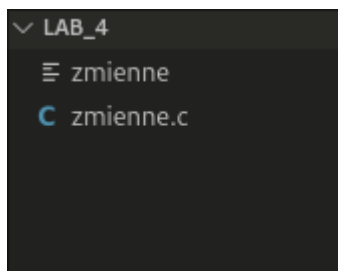
Opis:

1. Utworzyłem folder lab_4


```
[umarly-poeta new-host-2] - [~/projects/pp] - [pią paź 18, 08:29]
[($)]> ls
.  .git  lab_4
[umarly-poeta new-host-2] - [~/projects/pp] - [pią paź 18, 08:29]
[($)]> mkdir lab_4
```

2. Skopiowałem zmienne.c do folderu


```
▼ LAB_4
  ≡ zmienne
  C  zmienne.c
```

3. Skompilowałem plik źródłowy i wykonałem go w terminalu

```

~({})> ./zmienne

wartość zmiennej n = 7, wartość zmiennej znak_do_testowania = a
42 10000000000000000 5.320000 5.231324 d 0

bledne uzynie
* 10000000000000000 100 5.320000 0 5.231324
n = 7, (2 * n + 3) = 17 ≠ (2 * (n + 3)) = 20

n = 7, wynik podstawienia: 'p = n++;' - 7, wynik podstawienia: 'q = ++n;' - 8

n = 1574, n/7 = 224, reszta - n%7 = 6, n = (n/7)*7 + (n%7) = 1574
4 % 3 = 1 z powrotem to 2
r = 7, stała SIEDEM = 7
piec to 5, osiem to 8
liczby zmiennoprzecinkowe:
float - f = 1.0f/3.0f = 0.333333 (dokładnie: 0.333333343267441)
float - g = 1.0f/3.0 = 0.333333 (dokładnie: 0.333333343267441)
double - d = 1.0/3.0 = 0.333333 (dokładnie: 0.333333333333333)
double - e = 1.0f/3.0 = 0.333333 (dokładnie: 0.333333333333333)
(liczba całkowita s = 1/3 = 0 - dzielenie całkowite)
(liczba całkowita t = 1.0/3.0 = 0 - obciążenie przy konwersji)

float - f = 1.0f/3.0f = 3.333333e-01 (dokładnie: 3.333333432674408e-01)
double - d = 1.0/3.0 = 3.333333e-01 (dokładnie: 3.333333333333333e-01)
normalnie: 4.213112 a dokładnie 4.213112354278564
normalnie: 2.123123 a dokładnie 2.123123123000000
Błąd dla z05: 0.000000
Błąd dla z06: 0.000000

Wartość logiczna wyrażenia: 1574<6 wynosi 0 (int a = n<m = 1)

Wartość logiczna wyrażenia: 1574<6 lub 1574>6 wynosi 1 (_Bool b = n<m || n>m = 1)
l01 1 l02 1 l03 1
Niejawne i jawne konwersje typów:
n = 2, f = 0.333333, d = 1575111.000000, e = 3.333333e-01

Precyzja stałych i niejawne konwersje:
(1.0/3.0)*3.0: JednaTrzecia → d = 1.000000000000000;
JednaTrzeciaFloat → e = 1.000000029802322

Wynik operacji (1.0/3.0) / BEZ NAWIASÓW = 0.111111
Wynik operacji 3.0 * DODAWANIE = 5.000000

WŁASNE EKSPERYMENTY:
n = 2, m = 6
o = m + n = 8: n = 2, m = 6
o = m++ + n = 8: n = 2, m = 7
o = m + ++n = 10: n = 3, m = 7
o = m++ + ++n = 13: n = 4, m = 10
o = m++ + n++ = 15: n = 5, m = 12
o = ++m + ++n = 20: n = 6, m = 14

float: fx1 = 12300000.000000000000000, fx2 = 0.000000123000007,
(fx1+fx2)-fx1 ≠ fx2 (dla float) ( (fx1+fx2)-fx1 = 0.000000000000000 )

double: dx1 = 12300000.000000000000000, dx2 = 0.000000123000000,

```

4. Analiza kodu podanego przez prowadzącego i wykonanie następujących zada

4.1. sprawdziłem różne przypadki wypisywania typów zmiennych dla wyświetlania innych typów

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - zdefiniowanie po jednej zmiennej każdego z omawianych na wykładzie typów - w tym typów
// /** z określeniami: short, long, unsigned
// /** - podstawienie do każdej zmiennej dowolnie wybranej, poprawnej wartości
// /** - zdefiniowanie połączone z nadaniem wartości (zainicjowaniem) ponownie dla jednej zmiennej
// /** każdego z omawianych na wykładzie typów
// /** - wypisanie wartości zdefiniowanych zmiennych na ekranie w oknie terminala: dobranie odpowiedniego
// /** symbolu formatowania dla każdego typu - sprawdzenie poprawności działania (czyli wydrukowania
// /** nadanej wartości)
// /** - sprawdzenie efektu błędnego użycia symbolu formatowania: kiedy wydruk przestaje być poprawny
// /** (np. zmienna typu unsigned drukowana jako int, zmienna float drukowana jako int itd., itp.)
short int d01 = 42; // mniejszy int
unsigned long long d02 = 10000000000000000; // naturalne bardzo duże
float d03 = 5.32; // zmiennoprzecinkowa
double d04 = 5.231324; // zmiennoprzecinkowa ale dokładniejsza do większej miejsc po przecinku
char d05 = 'd'; // znak ascii
int d06 = 0; // całkowite
printf("%d %llu %f %lf %c %d\n", d01, d02, d03, d04, d05, d06);

printf("bledne uzynie\n");
printf("%c %llu %d %lf %d %f", d01, d02, d03, d04, d05, d06);
```

```
42 10000000000000000 5.320000 5.231324 d 0
bledne uzynie
* 10000000000000000 100 5.320000 0 5.231324
```

4.2. sprawdziłem działanie inkrementacji na różne sposoby

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - napisanie kilku (2-3) wyrażeń arytmetycznych, w których wynik zależał będzie od kolejności
// /** zapisu i priorytetów wykonywanych operacji - testowanie poprawnego użycia nawiasów
int e01 = (4 + 5 * 2) / 8;
int e02 = ((41 - 12) * 12) / (2 + 10);
// /** operatory jednoargumentowe i ich priorytety
int p = n++;
n--; // powrót do początkowej wartości n
int q = ++n;
n--; // powrót do początkowej wartości n
printf("\nn = %d, wynik podstawienia: 'p = n++;' - %d, wynik podstawienia: 'q = ++n;' - %d\n", n, p, q);
```

```
n = 7, wynik podstawienia: 'p = n++;' - 7, wynik podstawienia: 'q = ++n;' - 8
```

4.3. napisałem własne wyrażenia z operatorami

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - napisanie kilku (2-3) wyrażeń arytmetycznych z operatorami jednoargumentowymi, w których wynik
// /** zależał będzie od priorytetów wykonywanych operacji - testowanie poprawnego użycia nawiasów
int z01 = (p++) + ++q;
int z02 = (q++) / (p++);
```

4.4. napisanie paru wyrażeń z modulo

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - napisanie kilku (2-3) wyrażeń arytmetycznych z funkcją modulo:
// /** - sprawdzanie podzielności jednych liczb przez inne
// /** - dzielenie z resztą i uzyskiwanie pierwotnej wartości (dla innych liczb niż w przykładzie
// /** powyżej)
int z03 = 4 % 3;
printf("4 % 3 = %d ", z03);
z03 = (4 / 3) + z03;
printf("z powrotem to %d", z03);
```

4 % 3 = 1 z powrotem to 2

4.5. napisałem kilka symboli i je wyświetliłem

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - nadanie wartości kilku symbolom - wartości powinny być stałymi różnych typów liczbowych
// /** - podstawienie do zmiennych wartości za pomocą symboli określonych w #define i wydrukowanie
// /** wartości zmiennych (UWAGA: po podstawieniu za symbol napisu stanowi tego zapis liczby,
// /** funkcjonuje on w kodzie jako liczba określonego typu - jak w przykładzie powyżej - drukuj
// /** go należy odpowiednio dobrą formatowanie)
printf("piec to %d, osiem to %d", PIEC, OSIEM);
```

```
#define SIEDEM 7 // wystąpienia symbolu SIEDEM są w kodzie zamieniane na 7
#define OSIEM 8
#define PIEC 5
```

piec to 5, osiem to 8

4.6. sprawdziłem dokładność zmiennej float i double

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - zdefiniowanie kilku zmiennych typów float i double oraz nadanie im wartości
// /** za pomocą stałych typu float i double
// /** - wydrukowanie wartości zdefiniowanych i zainicjowanych zmiennych z wystarczającą liczbą cyfr,
// /** tak aby zobaczyć jaka jest dokładność (jaki jest błąd wartości zmiennej w stosunku do podstawian
// /** matematycznej wartości (może to dotyczyć także prostych ułamków dziesiętnych, np. 0.1, 0.2, 0.3)
float z05 = 4.2131123123f;
double z06 = 2.123123123;
printf("normalnie: %f a dokładniej %20.15f\n", z05, z05);
printf("normalnie: %lf a dokładniej %20.15lf\n", z06, z06);

// Obliczanie błędów wartości matematycznych
float expected_z05 = 4.2131123123f;
double expected_z06 = 2.123123123;
float error_z05 = expected_z05 - z05;
double error_z06 = expected_z06 - z06;

printf("Błąd dla z05: %f\n", error_z05);
printf("Błąd dla z06: %lf\n", error_z06);
```

normalnie: 4.21312 a dokładniej 4.213112354278564
normalnie: 2.123123 a dokładniej 2.123123123000000
Błąd dla z05: 0.000000
Błąd dla z06: 0.000000

4.7. sprawdziłem czy dane wyrażenia są sobie równe

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - skonstruowanie kilku złożonych wyrażeń logicznych, które będą np. sprawdzać zasady rachunku z
// /** (p lub q) i r == (p i r) lub (q i r) - czy jest to równoważne
// /** (p i q) lub r == (p lub r) i (q lub r) - czy jest to równoważne
// /** - jaka jest kolejność operacji i wynik w przypadku usuwania kolejnych nawiasów
int l01 = ((p || q) && r) == ((p && r) || (q && r)); // prawo rozdzielności koniunkcji względem alternatywy
int l02 = ((p && q) || r) == ((p || r) && (q || r)); // prawo rozdzielności alternatywy względem koniunkcji
int l03 = (p && q || r) == (p || r && q || r);
```

```
l01 1 l02 1 l03 1
```

4.8. zamieniłem parę zmiennych na różne typy i sprawdziłem jak są konwersjonowane

```
// /** !!!!!!! ***** !!!!!!!
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)
// /** - zapisanie kilku wyrażeń z operacjami na zmiennych różnych typów i zapisie do zmiennej
// /** - sprawdzenie otrzymanego wyniku: jakich konwersji dokonał kompilator?
// /** - zapisanie kilku wyrażeń z jawną konwersją typów, obserwacja otrzymanych wyników (np.
// /** dla kilku wariantów podstawienia do f: n / 3 , (double) n / 3 , n / 3.0 , (double) (n / 3)
int m01 = 4 / 3;
int m02 = 4 / e;
int m03 = (float) (4 / 3);
int m04 = (float) (4.0 / 3.0);
int m05 = (int) ((char) 97 - 'a');
```

4.9. sprawdziłem jak symbole zachowują się z i bez nawiasów

```
// /** ZADANIA WŁASNE (po odkomentowaniu powyższego kodu i sprawdzeniu poprawności jego działania)

double wynik = (1.0/3.0) / BEZ_NAWIASOW;
printf("\nWynik operacji (1.0/3.0) / BEZ_NAWIASOW = %lf\n", wynik);

double wynik2 = 3.0 * DODAWANIE;
printf("Wynik operacji 3.0 * DODAWANIE = %lf\n", wynik2);
```

```
Wynik operacji (1.0/3.0) / BEZ_NAWIASOW = 0.111111
Wynik operacji 3.0 * DODAWANIE = 5.000000
```

4.10. sprawdziłem dokładniej działania na float i double, przy okazji sprawdzając różne tolerancje danych wyrażeń oraz ich precyzje

```

// Wypisanie wartości zmiennych
printf("\nProblemy z precyzją zmiennych float i double:\n");
printf("float: fx1 = %20.15f, fx2 = %20.15f\n", fx1, fx2);
printf("double: dx1 = %20.151f, dx2 = %20.151f\n", dx1, dx2);

// Sprawdzenie precyzji operacji dodawania i odejmowania
if ((fx1 + fx2) - fx1 == fx2) {
    printf("(fx1 + fx2) - fx1 == fx2 (dla float)\n");
} else {
    printf("(fx1 + fx2) - fx1 != fx2 (dla float) ( (fx1 + fx2) - fx1 = %.15f )\n", (fx1 + fx2) - fx1);
}

if ((dx1 + dx2) - dx1 == dx2) {
    printf("(dx1 + dx2) - dx1 == dx2 (dla double)\n");
} else {
    printf("(dx1 + dx2) - dx1 != dx2 (dla double) ( (dx1 + dx2) - dx1 = %.151f )\n", (dx1 + dx2) - dx1);
}

// Próba uniknięcia dzielenia przez zero lub utraty precyzji
if (fabs((fx1 + fx2) - fx1) < TOLERANCE) {
    printf("\nPróba dzielenia przez liczbę bliską zero! Przerwanie programu!\n");
    return -1;
}

float tx3 = 1.0f / ((fx1 + fx2) - fx1); // powinno być równe 1/fx2...
printf("\n1.0f / ((fx1 + fx2) - fx1) = %20.15f\n", tx3);

double zx3 = 1.0 / ((dx1 + dx2) - dx1); // powinno być równe 1/dx2...
printf("\n1.0 / ((dx1 + dx2) - dx1) = %.151f != 1.0 / dx2 = %.151f\n", zx3, 1.0 / dx2);
printf("Zostały tylko trzy cyfry znaczące na skutek skończonej precyzji...\n");
printf("\nProgram dotarł do kołca\n");
return(0);

```

```

~({})> ./zmienna

wartość zmiennej n = 7, wartość zmiennej znak_do_testowania = a
42 1000000000000000 5.320000 5.231324 d 0

bledne uzynie
* 1000000000000000 100 5.320000 0 5.231324
n = 7, (2 * n + 3) = 17 ≠ (2 * (n + 3)) = 20

n = 7, wynik podstawienia: 'p = n++;' - 7, wynik podstawienia: 'q = ++n;' - 8

n = 1574, n/7 = 224, reszta - n%7 = 6, n = (n/7)*7 + (n%7) = 1574
4 % 3 = 1 z powrotem to 2
r = 7, stała SIEDEM = 7
piec to 5, osiem to 8
liczby zmiennoprzecinkowe:
float - f = 1.0f/3.0f = 0.333333 (dokładnie: 0.33333343267441)
float - g = 1.0f/3.0 = 0.333333 (dokładnie: 0.33333343267441)
double - d = 1.0/3.0 = 0.333333 (dokładnie: 0.33333333333333)
double - e = 1.0f/3.0 = 0.333333 (dokładnie: 0.33333333333333)
(liczba całkowita s = 1/3 = 0 - dzielenie całkowite)
(liczba całkowita t = 1.0/3.0 = 0 - obcięcie przy konwersji)

float - f = 1.0f/3.0f = 3.333333e-01 (dokładnie: 3.333333432674408e-01)
double - d = 1.0/3.0 = 3.333333e-01 (dokładnie: 3.333333333333333e-01)
normalnie: 4.213112 a dokładniej 4.213112354278564
normalnie: 2.123123 a dokładniej 2.123123123000000
Błąd dla z05: 0.000000
Błąd dla z06: 0.000000

Wartość logiczna wyrażenia: 1574<6 wynosi 0 (int a = n<m = 1)

Wartość logiczna wyrażenia: 1574<6 lub 1574>6 wynosi 1 (_Bool b = n<m || n>m = 1)
l01 l02 l03 l
Niejawne i jawne konwersje typów:
n = 2, f = 0.333333, d = 1575111.000000, e = 3.333333e-01

Precyzja stałych i niejawne konwersje:
(1.0/3.0)*3.0: JednaTrzecia → d = 1.000000000000000;
JednaTrzeciaFloat → e = 1.000000029802322

Wynik operacji (1.0/3.0) / BEZ NAMIASOW = 0.111111
Wynik operacji 3.0 * DODAWANIE = 5.000000

WŁASNE EKSPERYMENTY:
n = 2, m = 6
o = m + n = 8: n = 2, m = 6
o = m++ + n = 8: n = 2, m = 7
o = m + ++n = 10: n = 3, m = 7
o = m++ + ++n = 13: n = 4, m = 10
o = m++ + n++ = 15: n = 5, m = 12
o = ++m + ++n = 20: n = 6, m = 14

float: fx1 = 12300000.000000000000000, fx2 = 0.0000001230000007,
(fx1+fx2)-fx1 ≠ fx2 (dla float) ( (fx1+fx2)-fx1 = 0.000000000000000 )
double: dx1 = 12300000.000000000000000, dx2 = 0.0000001230000000,

```

5. Podsumowanie i Wnioski

Zadania przedstawione w sprawozdaniu obejmują szeroki zakres problemów programistycznych, od prostych operacji arytmetycznych, po bardziej złożone algorytmy związane z analizą danych i tworzeniem funkcji. Każde zadanie miało na celu rozwinięcie konkretnych umiejętności, takich jak efektywne zarządzanie danymi wejściowymi, obliczenia matematyczne, a także praca z pętlami i warunkami logicznymi.

Pierwsze zadanie, dotyczące liczenia nóg zwierząt, pozwala na ćwiczenie umiejętności pracy z funkcjami i arytmetyką w kontekście rzeczywistego problemu. Zadania związane z obliczaniem lat przestępnych oraz analizą przedziałów liczb uczą stosowania instrukcji warunkowych i pętli, co jest podstawą wielu algorytmów. Natomiast stworzenie gry „kamień, papier, nożycki” wymagało użycia funkcji

losujących, co dodatkowo rozwija umiejętności związane z interakcją komputera z użytkownikiem.

Podsumowując, wszystkie zadania były wartościowe pod względem nauki kluczowych elementów programowania, takich jak logika, struktury danych oraz interakcja z użytkownikiem. Rozwiązywanie ich pozwoliło na wzmocnienie umiejętności praktycznych i teoretycznych, niezbędnych w pracy nad bardziej zaawansowanymi projektami programistycznymi.